WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

6 SEPT. 1956
Nr 309
6e jaar – 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

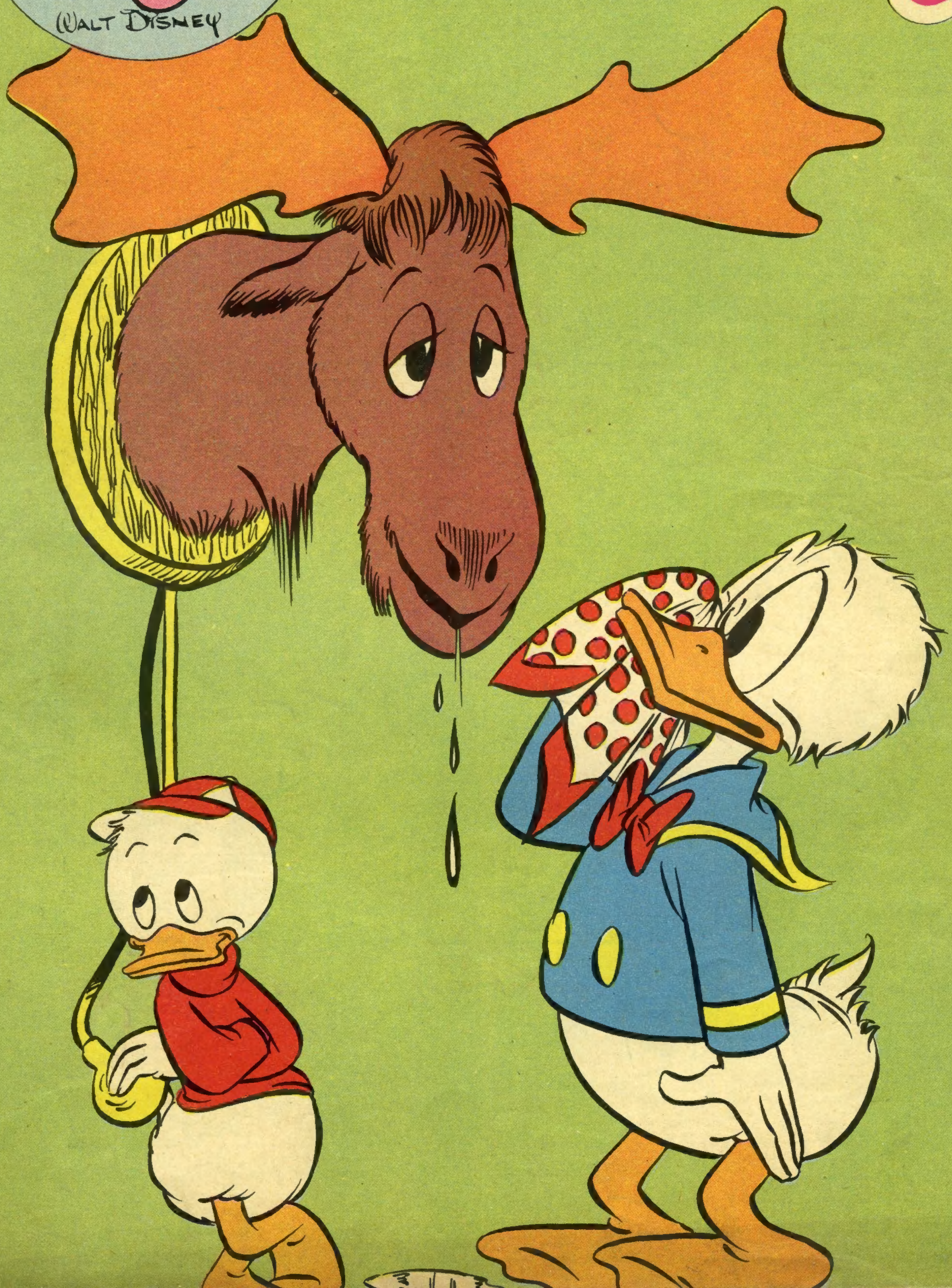

Lidmaatschap van de club

Om lid van Mickey's Club te worden volstaat het op een briefkaart NAAM, VOORNAAM, JUISTE ADRES en GEBOORTEDATUM te vermelden. Adresseer de kaart zo : **Mickey's Club. Hopstraat 47, Brussel.** Binnen de vijf dagen ontvang je de lidmaatschapskaart. Geen cent te betalen en vele voordelen !

MICKEY'S BRIEVENBUS

IN Merksem wordt nog veel geraden. Daarom kreeg ik van **Maria JANSSENS** een leuk raadseltje, dat ik gauw heb doorgesmokkeld voor opname in 't blaadje. Hou je flink, Maria !

GRAAG zou ik het raadseltje van mijn vriendje **Hendrik BOONEN (Oostende)** hebben opgenomen, maar het werd vroeger reeds door een ander lezertje ingezonden. Een Boonen is echter van zessen klaar en zorgt wel voor een reeks raadseltjes waarin ik dan voor het kiezen heb, hé, Rik ?

EEN hartelijk « dankezeer » voor **Luc SPEERS (Gent),** wiens mopje ik heb doorgegeven. Ik noteerde zijn « wijs » spreekwoord : « Met het Mickeyboekje in de hand, kom je door het ganse land. » Waaraan ik dit toevoeg : « Als je maar goeie kijkers hebt en benen die je ver kunnen dragen. » Top, Luc ? Taai, beste jongen !

JE spelletje om de minste streepjes tegen te komen is me nu wel duidelijker, **Jozef JACOBS (Heverlee),** maar ik vind het al te gemakkelijk. Stuur maar eens wat anders in, Jozef, doch iets origineels dan. Taai !

IK vind de brieven van **Josiane en Mireille SEGHERS (Blankenberge)** nog altijd even leuk. Ik dank jullie, mijn beste meisjes, voor de propaganda die jullie voor het blaadje en de club voeren. Stuur rechtdoor, mijn beste vriendinnetjes !

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! hallo ! mijn beste kereltjes en kerlinnetjes, naar aanleiding van een vraag van ons clublid Jan Verleyen heb ik in nummer 306 van ons aller lijfblad over de Poolster en de verstverwijderde sterrengroepen van het hemelruim verteld. Dit keer zal ik vertellen over een ster die geweldig dicht bij ons staat, ook weer in verband met een verzoek van een clublid, een meisje dit keer, namelijk Jenny Deboedt, die het naadje van de kous wil weten inzake afstamming dezer ster. Welke ster ? Doodeenvoudig de Walt Disneyster Donald Duck ! Jenny wil weten hoe eigenlijk de familie van onze onvergelijkelijke Donald om de spil wentelt.

De spil, dat zijn natuurlijk een zekere Adam en Eva Duck. Donalds familie, net als die van het hele mensdom, klimt immers tot de tijden van de schepping op. Om duidelijk te zijn zal ik bij de jongste en graagstgeziene Ducks beginnen : Victor Duck, Loekie Duck en Joost Duck, onze drie aartslieve vuizertjes. Natuurlijk hebben ze ouders gehad, maar deze zijn op zee omgekomen, in dienst van ik weet niet meer welke rederij. Donald heeft de drie weeskindjes dan maar vaderlijk in huis genomen en beschouwt hen als zijn bloedeigen zoontjes. Dat siert onze vriend Donald !

Wie is nu Jonathan Duck, bijgenaamd de Geluksvogel ? Wel, Jonathan is, zoals jullie weten, een neef van Donald. Jontahans vader (een man die al boffend in de wereld kwam) en Donalds vader (een mens die slechts ten koste van duizende zweetjes zijn plaatsje onder de zon verdedigde) waren gebroeders. Is het dan te verwonderen, dat die scherpe tegenstelling op de zonen is overgegaan ? Jonathan is de ongeëvenaarde gelukshans en Donald is de eeuwige pechvogel, die evenwel de verpersoonlijking der volharding is, ook weer iets dat hem siert.

Nu hebben we een andere, oudere Duck, of liever twee : Jeremias Mac Duck, 's werelds vrekkigste, excentriekste en rijkste man, en Oma Duck, een zo goedaardige als ijverige oude vrouw. Die twee zijn broer en zus. Hun ouders waren de grootouders van Donald en Jonathan. Jeremias en Oma zijn dus de oudere broer en zus van de ouders van Donald en Jonathan. Zie je klaar ?

Natuurlijk vertel ik hier niet van de ons onbekende Ducks, die een verborgen leven leiden en nooit eens een avontuur beleven, dat het navertellen waard is.

Tot volgende week, hoor ! Taai !

Mickey

Voor de leden

Door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. Mickey-Magazine, Brussel, of door toezending van het bedrag in postzegels van 2 fr, kun je het insigne, de wimpel en het postpapier bestellen.

INSIGNE : 15 frank.
WIMPEL : 20 frank.
POSTPAPIER :
Kaft : 7,50 frank
Doos : 25 frank

Mickey-vrienden ZOEKEN KORRESPONDENTEN

— **Gaston DUMAREY, Abdijstraat 225, Antwerpen-Kiel (België),** is 10 jaar oud en zou graag kennismaken met een vlaamssprekende jongen van zijn leeftijd, om over dites en datjes te praten.

— **Ghislaine DEHERTOGH, Hollebeekstraat 259, Linkebeek (België),** wenst briefwisselend in kontakt te komen met een chiromeisje en een meisje in om het even welk vreemd land. Leeftijd : 13 jaar.

RUILHOEK

- **DE SOMERE Johan, P. B. 748, Leopoldstad (Belgisch Kongo),** verzamelt Folklore-prentjes. In ruil hiervoor geeft hij prentjes van V.-, Poperinge, Peter Pan, Auto's J.-, A.-, F.-, Sc.-punten en premiebonnetjes van zijn Mickey-nummers.
- **RAASVELD Julien, Karel Meyvisstraat 29, Hoboken (Antwerpen),** geeft 3 sigarenbandjes en 3 postzegels in ruil voor 1 H.-punt.
- **JACOBS Ferdinand, Sluisstraat 17, Vilvoorde,** zou graag in ruil voor A.-, H.- of K.-punten een oude electrische bel, een electromagneet, lenzen uit oude fototoestellen, verrekijkers, microscopen, brillen en ander materiaal in dien aard ontvangen.
- **DEHERTOGH Ghislaine, Hollebeekstraat 259, Linkebeek,** wil haar A.- en H.-punten van de hand doen voor Faunaflor II-prenten.

LICHT ALS EEN VEER!

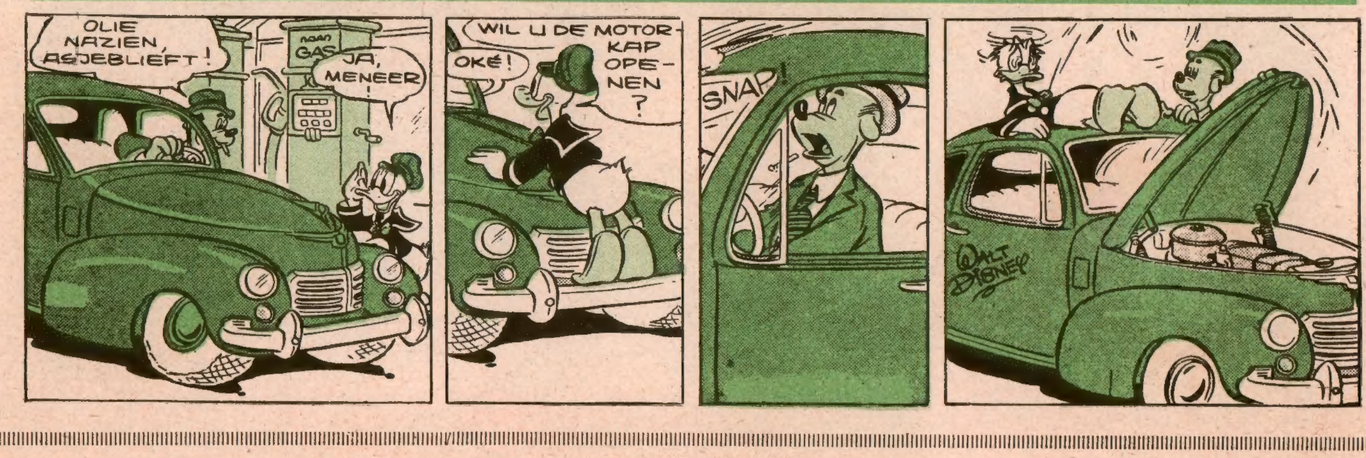

DE VERDWAALDE HOND

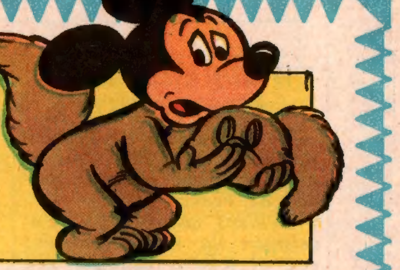

KORTE INHOUD

Minnie's pekinees zou aan een hondenshow deelnemen, maar plots verdwijnt hij. Mickey heeft zich nu in hond verkleed om voor Minnie's hondje op de show in te springen.

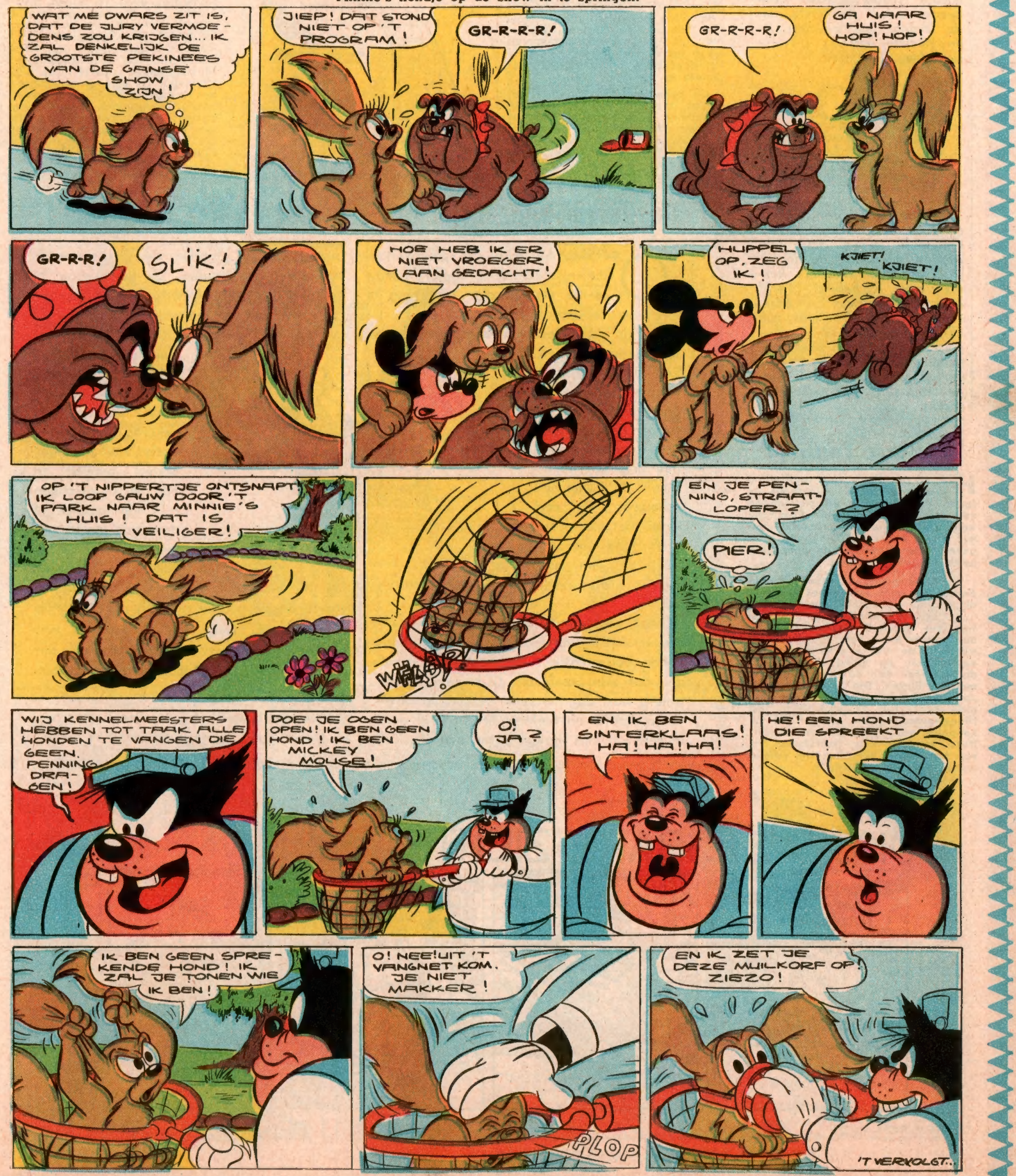

VOLGENDE WEEK: **IN DE KENNEL!**

TWEEHONDERD JAAR MAHONSAUS !

Tweehonderd jaar geleden moesten de Engelsen Minorka ontruimen ten voordele van de Fransen.

Telkens wanneer een Engelsman sla-met-mayonaise eet, of telkens wanneer een Fransman een hard ei of koud vlees met hetzelfde goedje toebereid tot zich neemt, wordt de eerste aan de Franse overwinning en de tweede aan de Engelse nederlaag herinnerd.

Mayonaise komt inderdaad van het Spaanse woord mahonesa, *d.w.z. saus van Mahon. Mahon is de hoofdstad van Minorka. De hertog van Richelieu bracht deze lekkernij naar Frankrijk, samen met het bericht van zijn overwinning op de Engelsen. Zodat men mag aannemen, dat die Engels-Franse oorlog onze gerechten hedentendage nog smakelijker maakt.*

Oosterse Tapijten

HET vervaardigen van tapijten is een zeer oude nijverheid in Indië, Perzië en de meeste landen van het Midden-Oosten. Perzische wandtapijten kun je herkennen aan het franje onderaan (bovenaan is er geen). Deze tapijten zijn zeer glad geweven zoals gobelins.

Naast geweven tapijten zijn de Perzen ook meesters in het vervaardigen van geknoopte tapijten. Dit vergt een bekwaamheid, die met veel kunstzin gepaard gaat : de ambachtsman moet zeer korte eindjes wol aan de sterke scheringsdraden vastknopen, op zulke manier, dat de uiteinden aan de bovenkant komen te liggen. Die eindjes moeten dan gelijkgeknipt worden om een glad oppervlak te verkrijgen. Bij fijngeweven tapijten zijn er tot 20 knoopjes per vierkante centimeter. Deze tapijten zijn ijzersterk, fris van kleuren en zeer kunstig. Alleen maar... ze zijn peperduur.

Ruk aan de Baard... de Stok zal slaan !

VANDAAG de dag zijn de mensen steevast geworden. Beslist, er wordt nog gereisd, maar de grote trek zit hun niet meer in het bloed als toen hele volksstammen Europa doorkruisten.

In de tijd der grote volksverhuizingen werd er gewoonlijk van noord naar zuid getrokken, naar streken met een zachter klimaat. Gebeurde het, dat volksstammen zich van zuid naar noord verplaatsten, dan was het gewoonlijk « met het zwaard in de rug ».

De zuiderlingen waren niet altijd bereid hun noordelijke bezoekers vriendelijk te ontvangen. De Noormannen, de Germanen, de Hunnen, de Vandalen en nog meer andere volksstammen konden nooit op rust

komen. Zelfs de Galliërs leden aan verhuiszucht. De geschiedenis vertelt ons van hun inval in Italië, waar zij Rome veroverden, dank zij een panische schrik die zich van hun vijanden meester had gemaakt.

Eerst schenen de Galliërs met de Romeinen goed te zullen overeenkomen, maar een grappenmaker stuurde het galloromeins huishouden in de war. Dat gebeurde toen een Gallisch krijger speels aan de volle baard van een eerbiedwaardige Romeinse senator rukte. Dat was te veel voor de vertegenwoordiger van het hoogste bestuurslichaam. Hij trok zijn knuppel en liet hem op de baardtrekker neerkomen. Dit feit was de oorzaak van een slachting, die vele Romeinse hoofden deed rollen.

De duivel hanteerde het truweel en het schietlood!

ONTELBAAR zijn de bouwwerken die men «Duivelsbruggen» noemt Is die eigenaardige benaming te verklaren ? Zeker.

In de Middeleeuwen beschouwde men sommige bouwwerken uit het Romeinse tijdvak als onuitvoerbaar. Ze werden Satan toegeschreven, omdat het bijgeloof toentertijd de duivel beschouwde als een kerel met een grote technische vaardigheid en een niet minder grote voorliefde voor de architektuur.

Men veronderstelde, dat de duivel alle ambachten in verband met het bouwbedrijf kende, van architekt tot metselaar. En men zei, dat zijn passie om te bouwen zo geweldig was, dat hij zelfs kerken oprichtte.

De dichter en filoloog Arthur Graf duidt in een van zijn werken Satan aan als... de auteur van de plannen van de katedralen van Aken en Keulen. De duivel zou ze eigenhandig gebouwd hebben ! Zo beweert men ook, dat de hellekoning de kerk van de Sint-Michielsberg optrok : hij zou de aartsengel Michaël uitgedaagd hebben ! Bij de bouw van die kerk werden alle rekords gebroken : Satan zou ze opgebouwd hebben in één nacht, ofschoon hij het materiaal over een grote afstand moest aanvoeren. Onderweg liet hij verscheidene stenen vallen in de vlakte en de boeren noemen deze nu nog **duivelsstenen.** Geleerden hebben ze een andere naam gegeven : **zwerfstenen,** die gedurende de ijstijd door gletsjers zouden afgeworpen zijn.

Wie van boeren of geleerden het rechte eind vasthoudt, heeft men voor het raden.

ONGENEESBARE ZIEKTE

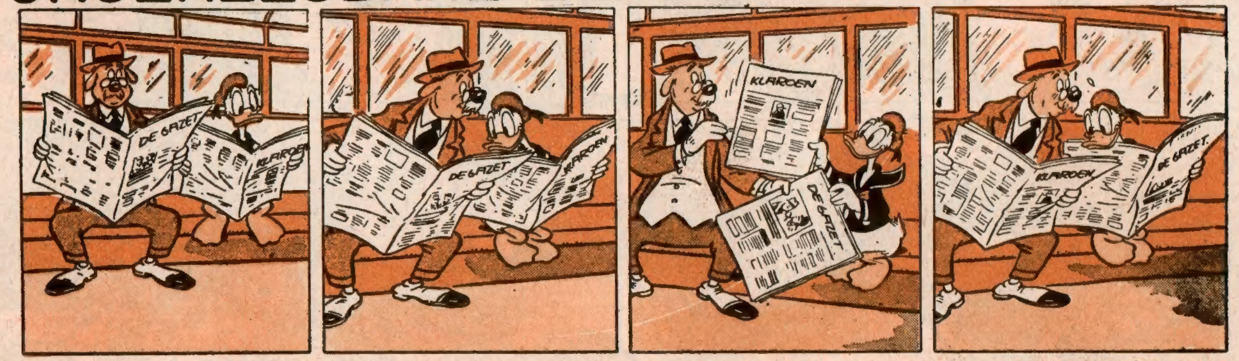

Zwarte DONDERDAG

KORTE INHOUD

Mickey heeft aanvaard een jonge wildeman, Donderdag, op te voeden. Het nikkertje is een echte kwelgeest : het haalt allerhande kwalijke streken uit. Praten en straffen helpt niet. Alleen voor Dingo schijnt hij eerbied te hebben...

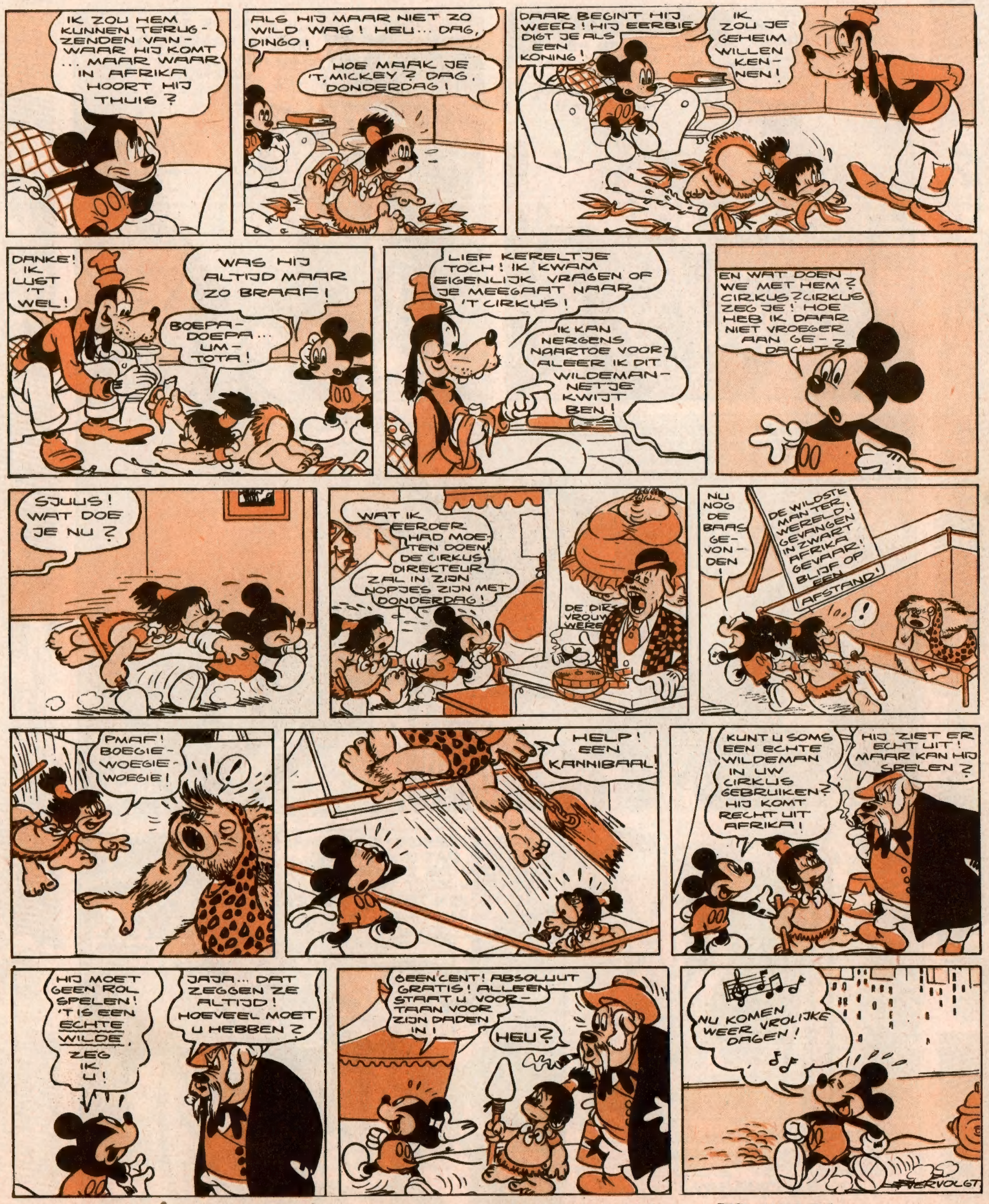

VOLGENDE WEEK : **TE WILD!**

De kleine Vogelvrije

KORTE INHOUD

Chato, de trainer van Conquistador, heeft het dier tijdens de oefening vrees aangejaagd. Op de dag van de Olympische Spelen weigert het paard over de hoge muur te springen...

VOLGENDE WEEK: **ARME CELITA!**

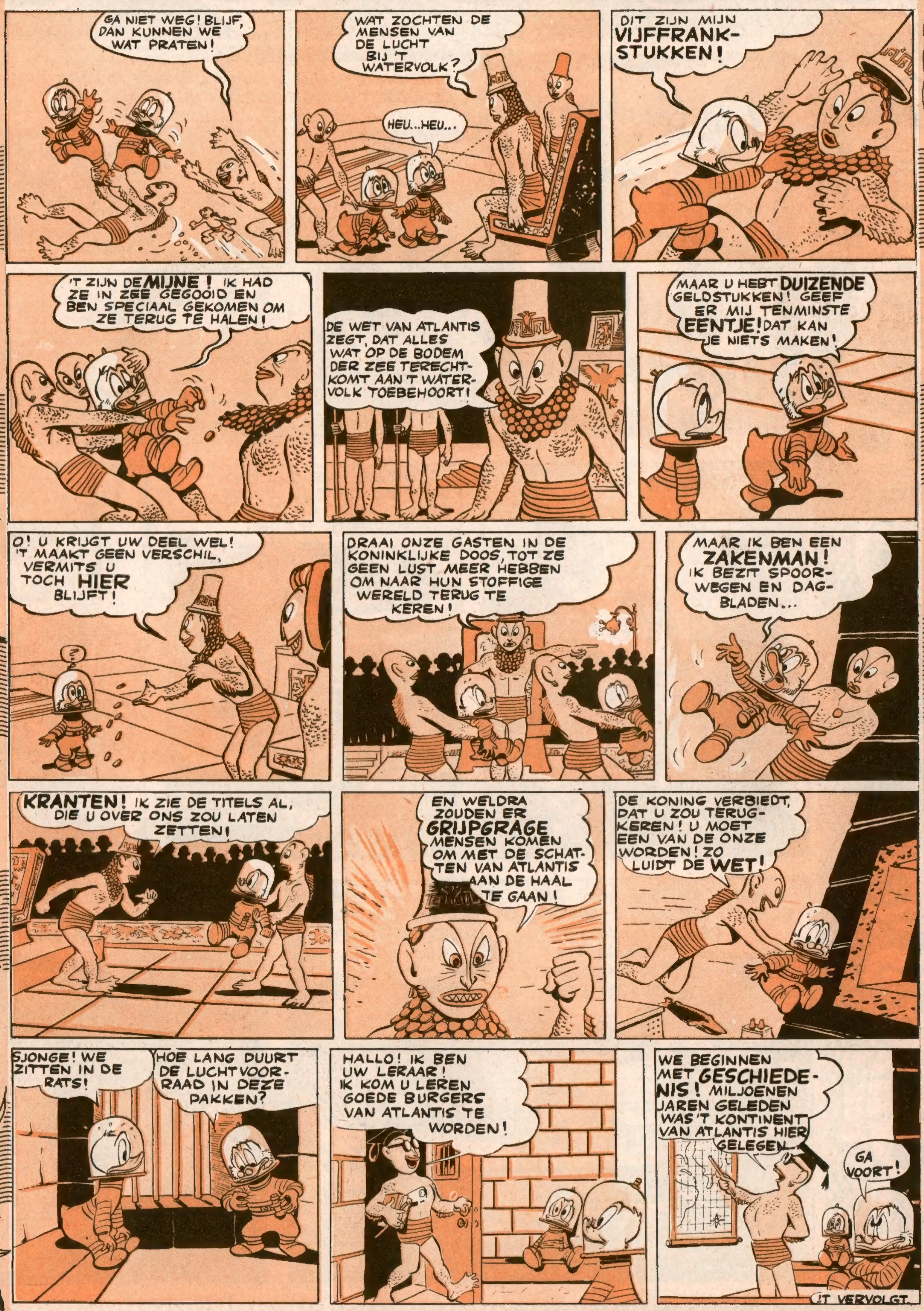

VOLGENDE WEEK: **DE GESCHIEDENIS VAN EEN VERZONKEN LAND**

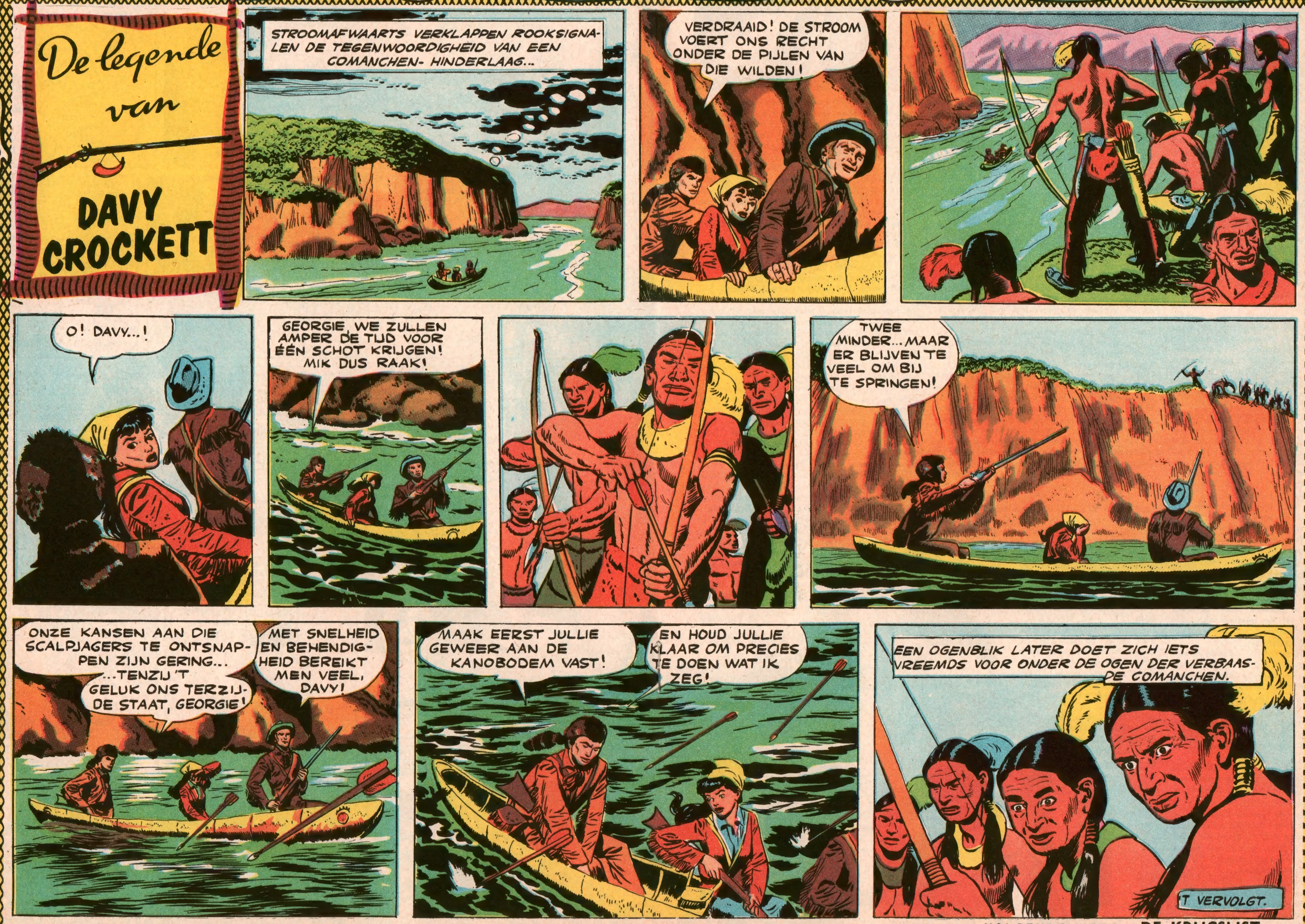

VOLGENDE WEEK: **DE KRIJGSLIST**

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

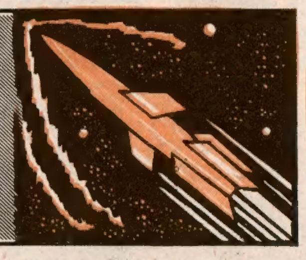

EERSTE HOOFDSTUK

Regent Street lag te baden in de lentezon toen Hickory Marplecall de glazen deur openduwde, waarop de pretentieuze firmanaam geletterd stond : « Vennootschap voor de Verkaveling van Mars ». Met veerkrachtige pas schreed hij door de wachtkamer, waar de blonde typiste even haar nagelpoetsen onderbrak, net lang genoeg om de « grote baas » te laten passeren.

Hickory verkeerde klaarblijkelijk in een afschuwelijk slechte stemming. Waarheidshalve dient gezegd, dat de omstandigheden er niet naar waren om, als tot voor enkele weken nog, met een aangezicht van een onbezorgde kermisgast de leiding van de Marsvennootschap waar te nemen. Feit was, dat André Sabatini, de vermaarde en rumoerlustige reporter van « L'Evasion », sedert enkele tijd de aandacht van het publiek gevestigd had op de verkoop van bouwgronden ergens op planeten waar nooit een mens de voet had gezet.

Met vurigheid — het wapen dat zijn sukses voor een groot deel in de hand gewerkt had — betitelde Sabatini deze verkopen als een boerenbedrog op grote schaal. Erger nog : hij viel de direkteur van de « Vennootschap voor de Verkaveling van Mars » bij name aan. « Met welk recht, schreef hij, verkoopt M. Hickory Marplecall gronden die op Mars gelegen zijn ? En welk eigendomsbewijs kan hij voorleggen als waarborg voor zijn verbintenissen ? » Een reeks van zeventien gelijkaardige verzetsartikelen waren reeds gepubliceerd. Maar wat gezegd van het hoofdartikel, dat « L'Evasion » vandaag gezet had ?

Hickory Marplecall trok het nummer van de franse krant uit zijn zak en wierp het geheel verfomfaaid op zijn bureau.

— Daar moet ik Archie over spreken, bromde hij terwijl hij de telefoon uithaakte en koortsachtig het nummer van zijn vennoot Archibald Horsieshoe draaide.

— Hallo ?... Archie ?... Wat ? Reeds onderweg naar kantoor, zegt u ? Dank u, Mevrouw !

Op het ogenblik dat Hickory inhaakte ging de deur open en Horsieshoe stapte binnen.

— Allemachtig ! Wat kijk je sip en sneu, ouwe maat ! riep de nieuwaangekomene uit terwijl hij zich in een leuningstoel tegenover het bureau van zijn vennoot liet vallen.

— Heb je ook het hoofdartikel van « L'Evasion » gelezen ?

— Nogmaals « L'Evasion » ! Mijn goeie Hicky, als we ons zorgen moesten maken telkens wanneer de journalisten iets nieuws op het getouw zetten...

— Lees eerst, viel de andere hem op een tragische toon in de rede. Grapjes maken kun je later... als je er dan nog de moed toe hebt.

— Eens kijken, zuchtte Archie met berusting. Hum !... « Wie wil een planeet ? »... Dat is niet bepaald een kwade titel...

— Lees... lees verder !

— « Onze lezers hebben sedert geruime tijd kunnen appreciëren, dat ons dagblad zich beijvert om het gedoe van sommige zogenaamde interstellaire immobiliën-vennootschappen te ontmaskeren. » Hum... kuchte Archibald, waar bemoeit die ongeluksjournalist zich mee ? En hij las verder : « Op de jongste Conferentie van Parijs, voor een vergadering, waarop de specialisten inzake interstellaire reizen van geheel de wereld aanwezig waren, heeft onze medewerker André Sabatini erop aangedrongén, dat zou worden geregeld de zaak van het eigendomsrecht op gronden op de maan en op Mars, de enige die momenteel verkocht worden. Vandaag vernemen wij, dat de Internationale Conferentie van Los Angeles in het licht van de Parijse besprekingen besloten heeft een expeditie naar de planeet Mars uit te rusten. »

— Wat !?... Archibald Horsieshoe was van verrassing uit zijn fauteuil opgesprogen. Maar in dit geval... als de zaken zo staan...

— Tiens ! merkte Marplecall ironisch op. Je begint het door te hebben. Een internationale kommissie zal naar Mars uitgezonden worden en de planeet zal eigendom van de O.V.V. worden. Onze verkoopsakten zullen waardeloze vodjes papier worden...

— ...En we zullen ze terug te betalen hebben, mompelde Archibald Horsieshoe, plots somber gestemd.

De twee vennoten bediscussieerden lang de situatie om het middel te vinden, dat de « Vennootschap voor de Verkaveling van Mars » van de dreigende ondergang zou redden. Tegen de avond hadden zij het geval aan alle kanten bekeken en concludeerden, dat er voor hen niets anders op zat dan te wachten en te hopen — tegen alle hoop in, gezien de huidige vooruitzichten van een interstellaire reis — dat de Marsexpeditie zou mislukken.

* * *

Diezelfde zestiende dag van maart 1969 nam André Sabatini in de zaal van het Observatorium van Parijs afscheid van zijn geleerde vriend, Professor Descats, die naar Amerika zou vliegen, waar hij het standpunt van Frankrijk zou verdedigen bij de voorbereiding van de grote onderneming, die de mensheid misschien uit de knel van de Aarde zou rukken.

— Tot weerziens, Professor, sprak Sabatini tot de geleerde. En nogmaals dank voor de kostbare inlichtingen die u me verstrekt hebt. Zonder u zouden mijn artikelen geen gehoor gevonden hebben.

— Hoor eens hier, mijn beste André, antwoordde de professor. Ik ben te oud om mee te gaan met de personen wie de eer zal te beurt vallen het eerst op Mars te landen. Ik weet, dat zij dit keer zullen slagen. De Russen hebben reeds experimenten gedaan met buitengewone raketten. De Amerikanen, van hun kant, hebben alle praktische problemen, welke deze ruimtereis zal stellen, opgelost. De Italianen hebben de duur van de vlucht, de door de raketten te volgen baan, en zo meer, op een verrassend preciese manier geraamd. Ook de andere naties hebben door hun ontdekkingen in ruime mate bijgedragen tot het welslagen van deze expeditie. Het gaat hier niet om het belang van één land, maar om de zaak van de hele mensheid.

Nooit voordien had een aardse onderneming een zo grote begeestering verwekt. Dag voor dag publiceerden de kranten de verslagen van de vergaderingen van het « Internationaal Comité voor de Verkenning van Marc ».

De 19de juli van hetzelfde jaar werden in de noordamerikaanse staat Nevada, in tegenwoordigheid van gezagvoerders aller landen, grote werven geopend. Gedurende vele maanden zouden honderden experten de bouw van de Marsraket leiden, volgens de plannen door een vereniging van ingenieurs uit vijftien verschillende landen vastgelegd.

Een Zweed, Olaf Petersen, was bij eenparigheid van stemmen tot voorzitter van het Comité gekozen. Serge Orlanski, een vooraanstaand Russisch geleerde, zou via de pers de wereld op de hoogte van de werken houden. Hij was het die bekendmaakte, dat de raket de afgevaardigden van zestien landen naar Mars zou vliegen, namelijk :

Jozef Hoogstraet (België); Kenneth Jeffries (Canada); Lei-Poeng-Wang-Tjei (China); Gerhard Süsswein (Duitsland); Percival Longworth (Engeland); Georges Lorent (Frankrijk); Horatius Constantinopolides (Griekenland); David Silberstein (Israël); Ernesto Man-Mangiacavallo (Italië); Hosi Magamoto (Japan); Franz Heusser (Luxemburg); Joop Gids (Nederland); Serge Orlanski (U.S.S.R.); Achille Burnett (V.S.A.); Olaf Petersen (Zweden); Ernz Schützli (Zwitserland).

('t Vervolgt)

VOLGENDE WEEK :

DE RX-112

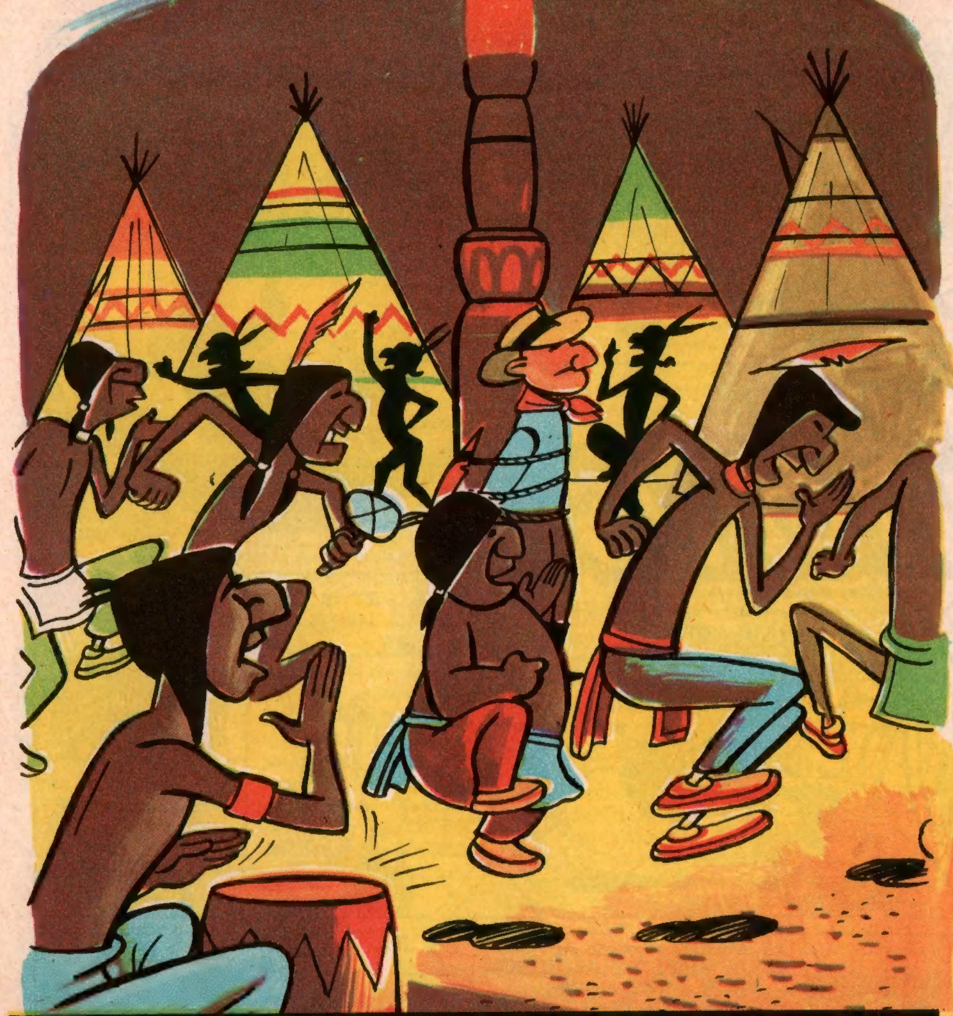

HET RODE BREIN

BINNEN de kring van zijn krijgers was de Grote Sachem gelegen. Wanhopig gebogen over het lichaam van Sjingatsjnoetsjkawa — zo heette de dappere die door Coyote Bill, het bleekgezicht met de gespleten tong, geveld was — trok zijn trouwe luitenant Lenige Plomp een voor een de veren van zijn hoofdtooi uit :

— Hij is dood, fluisterde hij in het Indiaans — hij sprak alleen maar Indiaans en dan lispelde hij nog ! — hij is dood... een weinig... veel...

— Niet helemaal, zuchtte Sjingatsjnoetsjkawa.

— Sjingatsjnoetsjkawa heeft gesproken ! riep Lenige Plomp uit en stak de armen ten hemel. De Grote Wakonda zij geprezen. Hij is niet dood !

Dadelijk begonnen de oorlogstrommen van de dappere Tatamoto's te roffelen ten teken van vreugde. Dit deed de krijgers uit hun treurige stemming opschrikken. De Sachem leefde ! Daar moest om gefeest worden. En er werd gefeest met vuurwater en oorlogsdansen.

In een hoekje gehurkt en kijkend op de lange nagels van zijn slanke vingers, hield Osjkatsjtietsjkoekoe, de tovenaar, zich afzijdig van deze algemene vreugde. Toen de Grote Sachem eindelijk in staat was weer op zijn voetzolen te staan en de krijgers in koor de Grote Wakonda bedankt hadden voor het behoud van hun opperhoofd, zat Osjkatsjtietsjkoekoe nog steeds op zijn nagels te kijken. Sjingatsjnoetsjkawa sprak :

« Tatamoto's ! Coyote Bill, de meest sluwe, meest slimme, meest valse, meest handige, meest moedige en meest blanke van onze vijanden, heeft het aangedurfd uw sachem neer te knokken !

» De lafbek heeft het eerst toegeslagen, nog voor ik een beweging heb kunnen maken... Ik ben ouder dan hij... Mij kwam dus de eer toe de eerste mep te geven ! Die belediging dient met bloed uitgewist ! Men brenge mij de blanke hond levend of dood ! »

Een oorverdovend gehuil volgde op deze ophitsende toespraak en de jonge krijgers spoedden zich naar de tepee van Pikassokola, die hen met de gebruikelijke oorlogsverf zou bestrijken. De ouden, gewapend met houwelen en schoppen, woelden de grond om, op zoek naar de strijdbijl, welke een paar dagen tevoren, men wist niet waar, door die kinkel van een Brommende Stoomketel begraven was. Nadat bij de opgravingen twee roestige sardineblikjes, een bizonskelet, driehonderdtweeëntwintig pijlpunten, een punthelm, een versleten mokassin en een tramkaart van de Titikakapotpotbuurtspoorwegen te voorschijn waren gekomen, gaven de ouden zich gewonnen : de strijdbijl was onvindbaar.

Zonder strijdbijl trekt men niet ten oorlog en iedereen weet, dat een Indiaan, die niet vecht, niet leven en nog minder sterven kan.

Plots weerklonk een kreet... een kreet van een squaw. Het was Fleurige Distelbloem, de dochter van Brommende Stoomketel, die kwam aanlopen, zwaaiend met een bijl. Ze werd bestormd en gefeliciteerd nog eer ze kon spreken. In een oogwenk werd de bijl haar uit de handen gerukt en de dappere Tatamoto's verdwenen ermee in het woud, waarschijnlijk op zoek naar het oorlogspad, waarover misschien ook al gras gegroeid was.

— Goede Wakonda ! riep het meisje uit, zoals wij « Lieve help ! » zouden slaken. Ze zijn er met mijn brandhoutbijltje vandoor ! Die mannen toch !

Ze overwoog het probleem hoe ze nu, zonder bijl, het nodige hout zou hakken, toen plots vóór haar een individu stond, van elke Tatamoto gevreesd en gehaat : Coyote Bill.

Het Bleekgezicht trad op de Roodhuidin toe en vroeg :

— Waar zijn uwe rosse broeders, zwartharige squaw ?

— Erop uit om je een mannetje minder te maken, vernieler van moedige sachems !

— Waarom zoeken ze elders vermits ik hier ben ? vroeg de man.

Hij kreeg de tijd niet om zelf een antwoord op zijn vraag te vinden. Bosjes Indianen vielen hem op de nek en in minder tijd dan men het vertellen kan was Coyote Bill aan de martelpaal gebonden.

Vlijtig slepen de jonge krijgers hun tomahawks, puntten hun pijlen aan en versierden hun lange lansen met kleurige linten. Ze zouden het Bleekgezicht de belediging hun opperhoofd aangedaan, doen ontgelden .

De Grote Sachem trad naar voren en sprak :

— Coyote Bill, zeg je gebeden ! Je gaat sterven !

Hij wou juist het teken tot de marteling geven toen Osjkatsjtietsjkoekoe (santé ! dat was, zoals je weet, de tovenaar) plots uitbrulde :

— Huirekka ! (1)

De Grote Sachem vroeg aan de tovenaar :

— Spreek, o medicijnman, wat hebt u gevonden ?

— Waarom heeft de Indiaan tien vingers ? vroeg Osjkatsjtietsjkoekoe bij wijze van antwoord.

De opperste Tatamoto nam zijn vedertooi af om zich beter de schedel — een biljartbal van het zuiverste ivoor — te kunnen krabben.

— Ik weet het niet ! zei hij.

— Wie van juillie kan mij een antwoord geven ? riep de tovenaar tot de krijgers.

— Ik !

Coyote Bill had geantwoord.

— Als je antwoord juist is, dan ben je zo slim als ik, want ik weet het, sprak de tovenaar.

— En dan wordt je het leven ook gespaard ! beloofde de sachem.

— 't Is doodsimpel, Grote Tovenaar, antwoordde Coyote Bill. De Indiaan heeft tien vingers omdat hij er vijf aan elke hand heeft.

Men kon de verbazing van Osjkatsjtietsjkoekoe's aangezicht scheppen.

— De blanke man is wijzer dan de wijste der wijze Tatamoto's ! zei hij.

— Maak hem los ! beval de sachem.

Zo zijn de Roodhuiden : wild en wreed. Maar af en toe tonen ze zich genadig, vooral tegenover een superieur verstand.. En Coyote Bill had er zo een in het hoofd.

CORDON BENNET.

(1) Huirekka betekent : « Nou breekt mijn klomp ! » Merk op, dat de Grote Sachem « Eureka » verstaan had, en als belezen man onmiddellijk aan een grote vondst dacht !

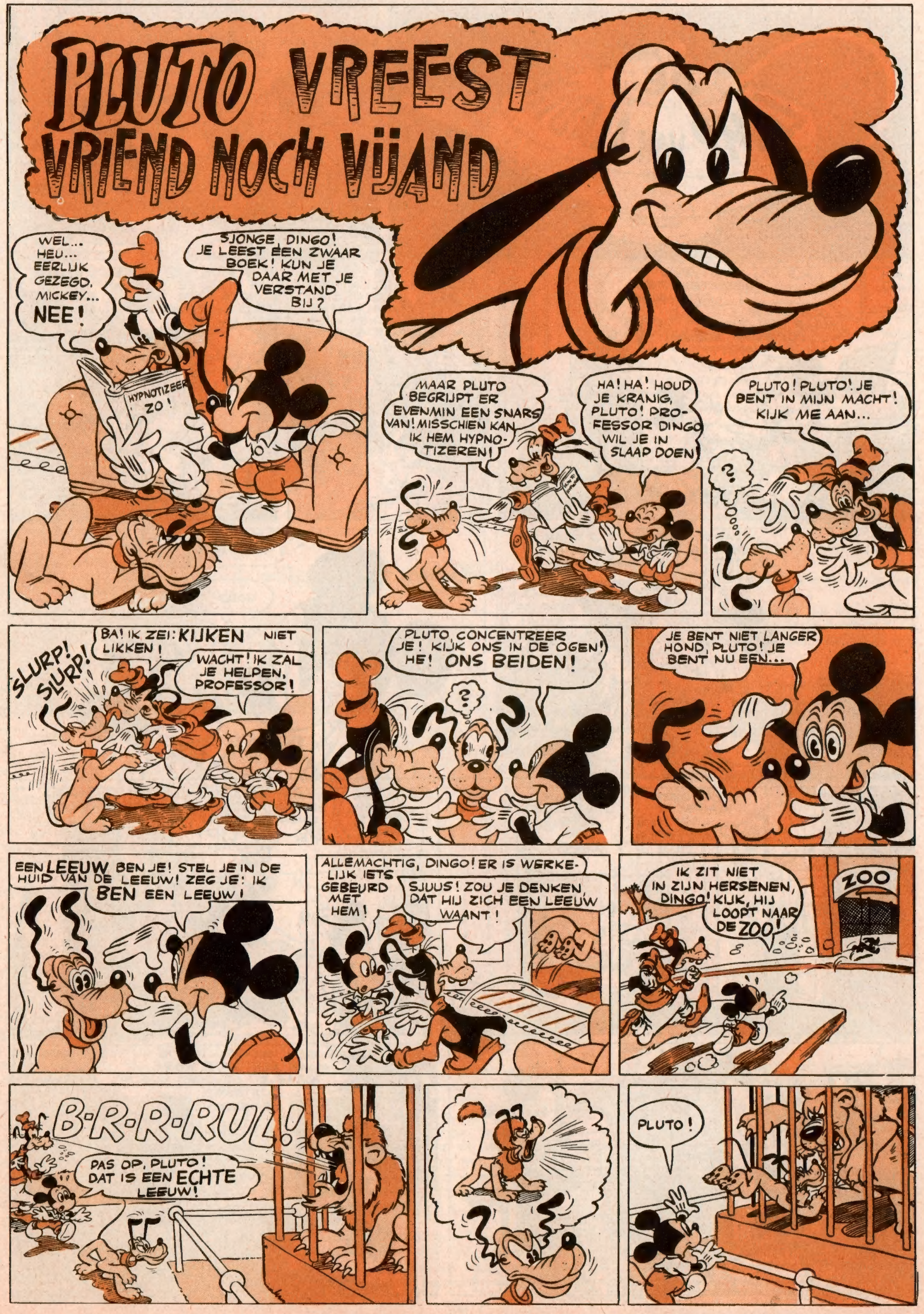
PLUTO VREEST VRIEND NOCH VIJAND
WEL... HEU... EERLIJK GEZEGD, MICKEY... NEE!
SJONGE, DINGO! JE LEEST EEN ZWAAR BOEK! KUN JE DAAR MET JE VERSTAND BIJ?
HYPNOTIZEER ZO!
MAAR PLUTO BEGRIJPT ER EVENMIN EEN SNARS VAN! MISSCHIEN KAN IK HEM HYPNOTIZEREN!
HA! HA! HOUD JE KRANIG, PLUTO! PROFESSOR DINGO WIL JE IN SLAAP DOEN!
PLUTO! PLUTO! JE BENT IN MIJN MACHT! KIJK ME AAN...
SLURP! SLURP!
BA! IK ZEI: KIJKEN NIET LIKKEN!
WACHT! IK ZAL JE HELPEN, PROFESSOR!
PLUTO, CONCENTREER JE! KIJK ONS IN DE OGEN! HE! ONS BEIDEN!
JE BENT NIET LANGER HOND, PLUTO! JE BENT NU EEN...
EEN LEEUW BEN JE! STEL JE IN DE HUID VAN DE LEEUW! ZEG JE: IK BEN EEN LEEUW!
ALLEMACHTIG, DINGO! ER IS WERKELIJK IETS GEBEURD MET HEM!
SJUUS! ZOU JE DENKEN, DAT HIJ ZICH EEN LEEUW WAANT!
IK ZIT NIET IN ZIJN HERSENEN, DINGO! KIJK, HIJ LOOPT NAAR DE ZOO!
ZOO
B-R-R-RUL!
PAS OP, PLUTO! DAT IS EEN ECHTE LEEUW!
PLUTO!

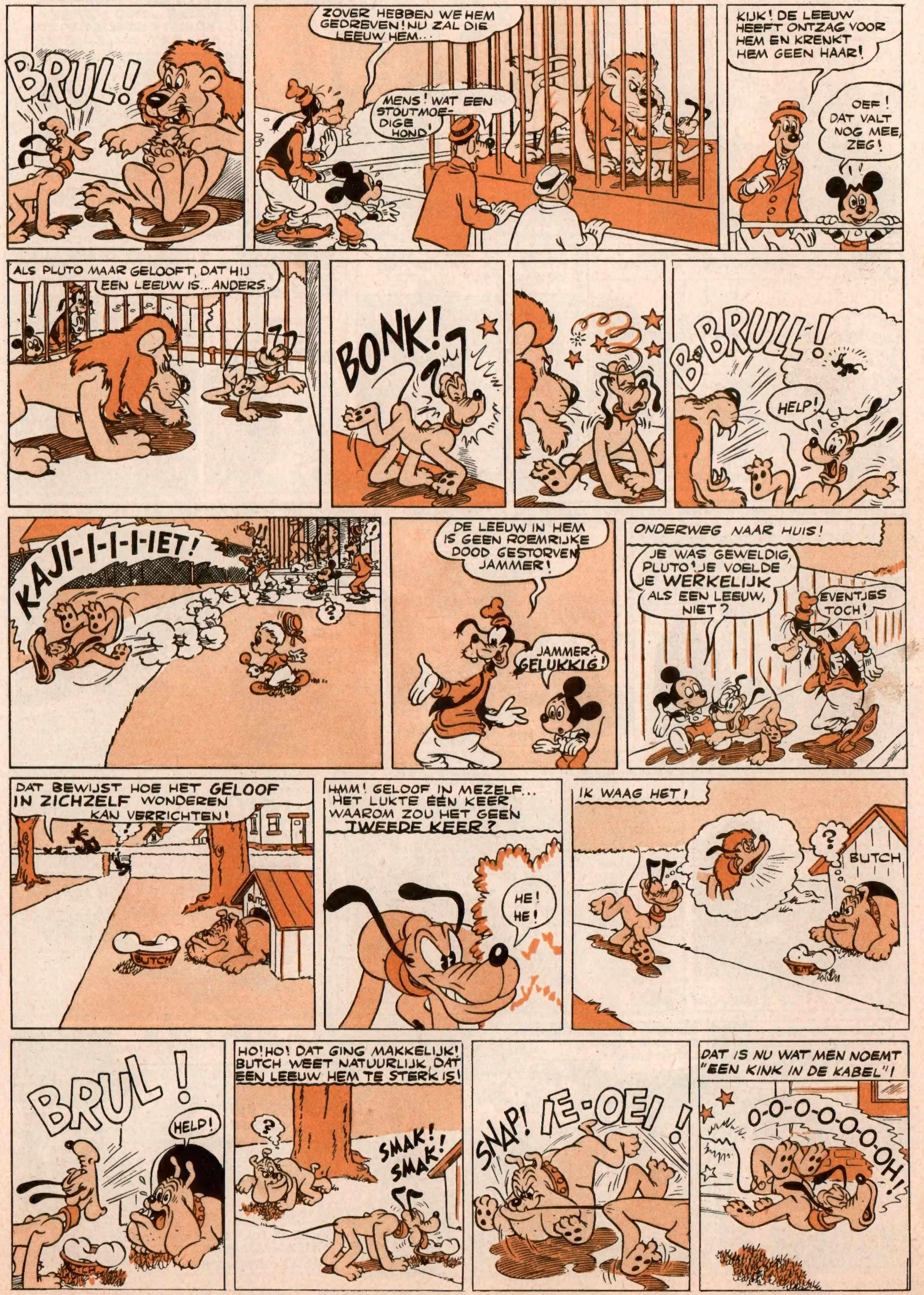
BRUL!
ZOVER HEBBEN WE HEM GEDREVEN! NU ZAL DIE LEEUW HEM...
MENS! WAT EEN STOUTMOEDIGE HOND!
KIJK! DE LEEUW HEEFT ONTZAG VOOR HEM EN KRENKT HEM GEEN HAAR!
OEF! DAT VALT NOG MEE, ZEG!
ALS PLUTO MAAR GELOOFT, DAT HIJ EEN LEEUW IS... ANDERS...
BONK!
B-BRULL!
HELP!
KAJI-I-I-I-IET!
DE LEEUW IN HEM IS GEEN ROEMRIJKE DOOD GESTORVEN! JAMMER!
JAMMER? GELUKKIG!
ONDERWEG NAAR HUIS!
JE WAS GEWELDIG, PLUTO! JE VOELDE JE WERKELIJK ALS EEN LEEUW, NIET?
EVENTJES TOCH!
DAT BEWIJST HOE HET GELOOF IN ZICHZELF WONDEREN KAN VERRICHTEN!
BUTCH
HMM! GELOOF IN MEZELF... HET LUKTE EEN KEER, WAAROM ZOU HET GEEN TWEEDE KEER?
HE! HE!
IK WAAG HET!
BUTCH
BRUL!
HELP!
HO! HO! DAT GING MAKKELIJK! BUTCH WEET NATUURLIJK, DAT EEN LEEUW HEM TE STERK IS!
SMAK! SMAK!
SNAP! IE-OEI!
DAT IS NU WAT MEN NOEMT "EEN KINK IN DE KABEL"!
O-O-O-O-O-O-O-OH!

ons compleet verhaal

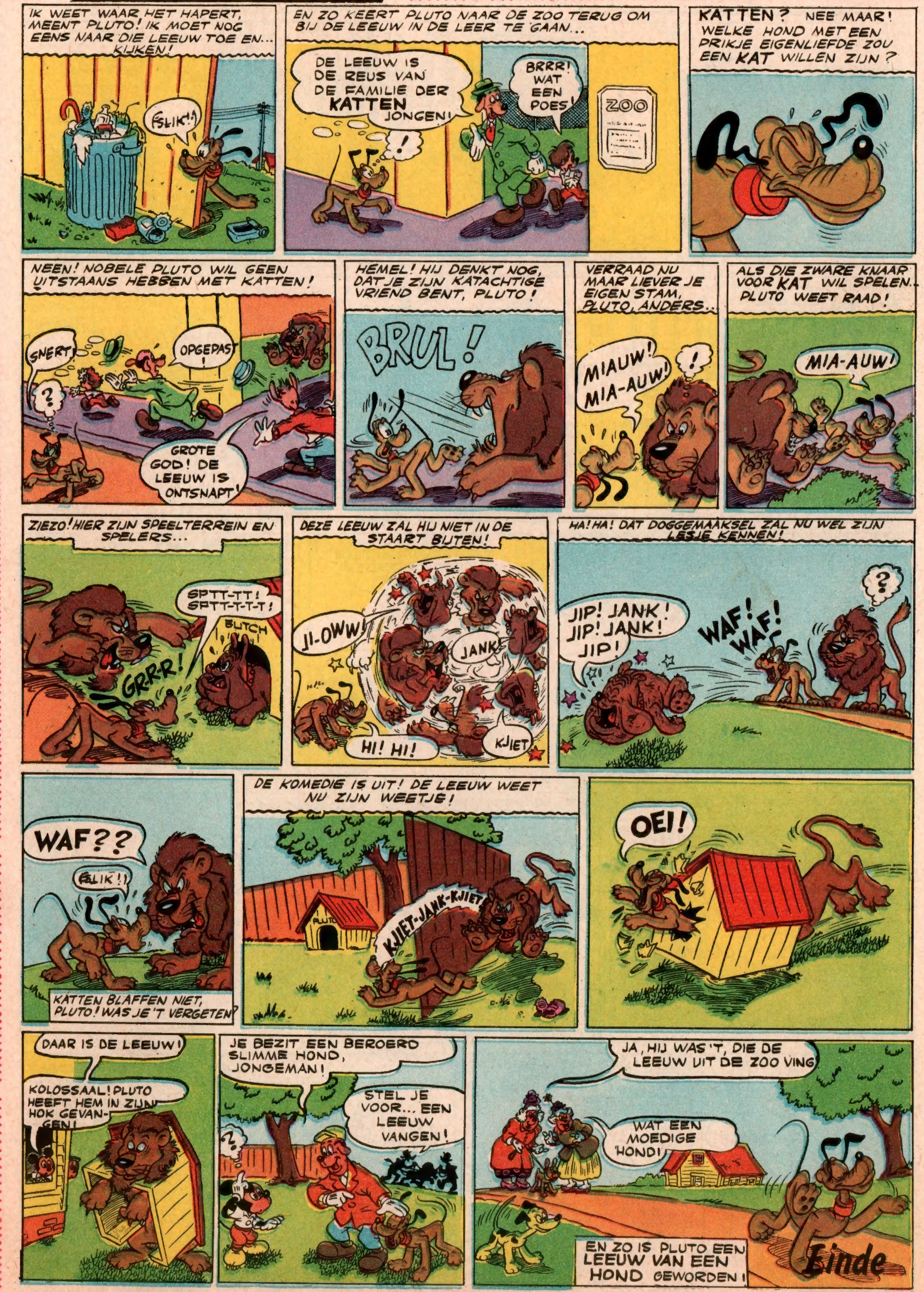

VOLGENDE WEEK: **PETRUCCIO, BETROUWBARE BOODSCHAPPER**
DRAMA IN HET ROOD

ZIGZAGS

Kruiswoordraadsel

Horizontaal :

1. Boom die vruchten met harde schalen geeft; 2. Als het je laatste is, dan ga je dood; 3. Muzikale hulde 's avonds vóór iemands huis; 4. Voorspel of inleiding op muziekvertoningen; 5. Nauwgezet, streng; 6. Meisjesnaam - Koninklijke Nederlandse (afk.).

Vertikaal :

1. Orgelspel na het gezang of kort toneelstuk na het eigenlijke stuk; 2. Rivier in Duitsland waaraan Stettin ligt; 3. Meisjesnaam; 4. Larve van de langpootmug; 5. Knorrig mens, grompot; 6. Sprookjespersonage beroemd om zijn wonderlamp; 7. Vlak, dat korter gewei dan het edelhert. Voorzetsel bij plaatseen schip dekt, en als vloer dienst doet; 8. Hert met bepalingen.

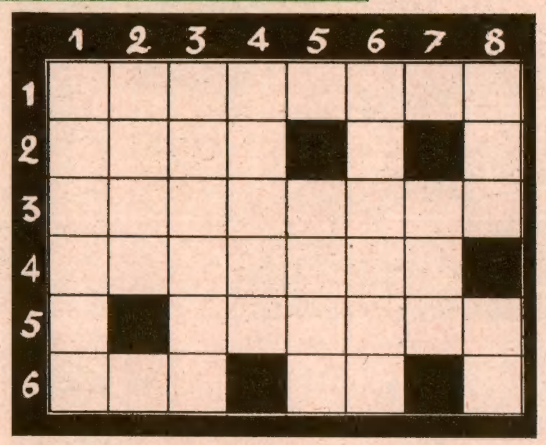

(Oplossing hieronder)

OPLOSSING KWR. N° 309

Horizontaal : NOTELAAR - ADEM - SERENADE - PRELUDE - STRIKT - LEA - KN.
Vertikaal : NASPEL - ODER - TERESA - EMELT - NURK - ALADIN - DEK - REE - TE.

Waarom uitstellen?

Leden van de Mickey-Avia-Club kunnen bouwdozen voor modelvliegtuigen bestellen door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey-Magazine », Hopstraat 47, Brussel.

Wizard : 30 fr.

Jeep : 35 fr.

Fledgling : 50 fr. (gummimotor).

Vraag ook prijsopgave von onze andere unieke modellen. Goedkoop !

Zoek het juiste woord

Aanvullen met diernamen :

1. Vals als een ... - 2. Zwart als een ... - 3. Sluw als een ... - 4. Koppig als een ... - 5. Dom als een ... - 6. Geel als een ... - 7. Moedig als een ... - 8. Vlug als een ... - 9. Lelijk als een ... - 10. Zacht als een ...

(Jozef Deprez, Tervueren)

ANTWOORDEN

1. Kat. - 2. Raaf. - 3. Vos. - 4. Muilezel. - 5. Gans. - 6. Kanarie. - 7. Leeuw. - 8. Haas. - 9. Luis. - 10. Lam.

DE TOPMOP VAN DE WEEK

Meid : Het is vreselijk, Meneer ! De termometer is plots gedaald.

Heer : Ja, Marie ? Hoeveel juist ?

Meid : Twee verdiepingen en vier trapjes, Meneer !

(MARIEN, Marie-Jeanne, Mechelen.)

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

RAKKER : Moeder, er komt een hittegolf !
MOEDER (verstrooid) : Er mag komen wat wil, maar jij gaat er niet naartoe, begrepen ?

(De Ceuninck Roland, Brugge)

★

ONDERWIJZER : Hoe komt het, Piet, dat je vorige maandag zoveel fouten in je vraagstukken had ?
PIET : Als de voetbalclub van pa 's zondags verloren heeft, dan kan hij onmogelijk goed werk leveren de volgende dagen, meester !

(Steurs Richard, Deurne)

★

TOERIST : Hoe laat is het ?
DORPSJONGEN : Twaalf uur, meneer !
TOERIST : Nog maar twaalf uur ? Ik dacht al dat het veel later was !
DORPSJONGEN : Nee, meneer ! Het wordt hier in de buurt nooit later. De klok loopt tot twaalf uur en dan begint ze weer van voor af aan !

(Smolders Michella, Wilrijk)

★

Een boertje rijdt voor het eerst in de eerste-klassewagen. Na een poosje stapt een deftig persoon in en stelt zich voor : Van Voort ter Zuiden. Het boertje grinnikt, maar zegt niets. Even later komt er weer iemand binnen : Van Haper van Strichom. Geen reaktie van het boerke. Voor de derde maal gaat het kompartiment open en verschijnt Z.K.H. Prins Bernhard : Von Lippe-Biesterfeld.
Dat wordt het boerke toch te machtig. Hij staat op en buigt met de woorden : Pummelen van Sint-Martens-Latem.

(Strubbe José, Gent)

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : DEPRE Jozef (Tervuren), VAN VAERENBERGH Pierre (Willebroek), COLLIER Freddy (Boom), STEURS Richard (Deurne) en VAN DE STORM Sineke (Amsterdam).

1. Ik doe eenieder zwijgen. Om geld te krijgen zet ik 't mes op de keel en nog is 't niemand te veel.

2. Wie helpt zijn vader doden ?

3. Uit welke pot drinkt men niet ?

4. Welke vrouw heeft twee harten ?

5. Mijn eerste is een deel van een schip. Mijn tweede is een lichaamsdeel. Mijn geheel is een plaats in Nederlands-Limburg.

ANTWOORDEN

1. De barbier. - 2. De zoon van de slachter. - 3. De kachelpot. - 4. Hartenvrouw van het kaartspel. - 5. Roermond.

VIGNETTEN SPAREN

Er zijn nog enkele leden van de Club, die hun steekkaart met inlichtingen niet hebben teruggezonden. Elk nieuwingeschreven lid ontvangt een lidmaatschapskaart met detacheerbaar plakluik en een te retournerén kaart. Wie deze inlichtingskaart nog niet teruggezonden heeft, moet het zo gauw mogelijk doen.

Op pagina 20 verschijnt vandaag het 22ste vignet, dat in het 22ste vakje van het plakluik dient geplakt.

Een vol plakluik (26 vignetten) geeft recht op een kunstgravure naar een toneel uit een Walt Disney-film.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

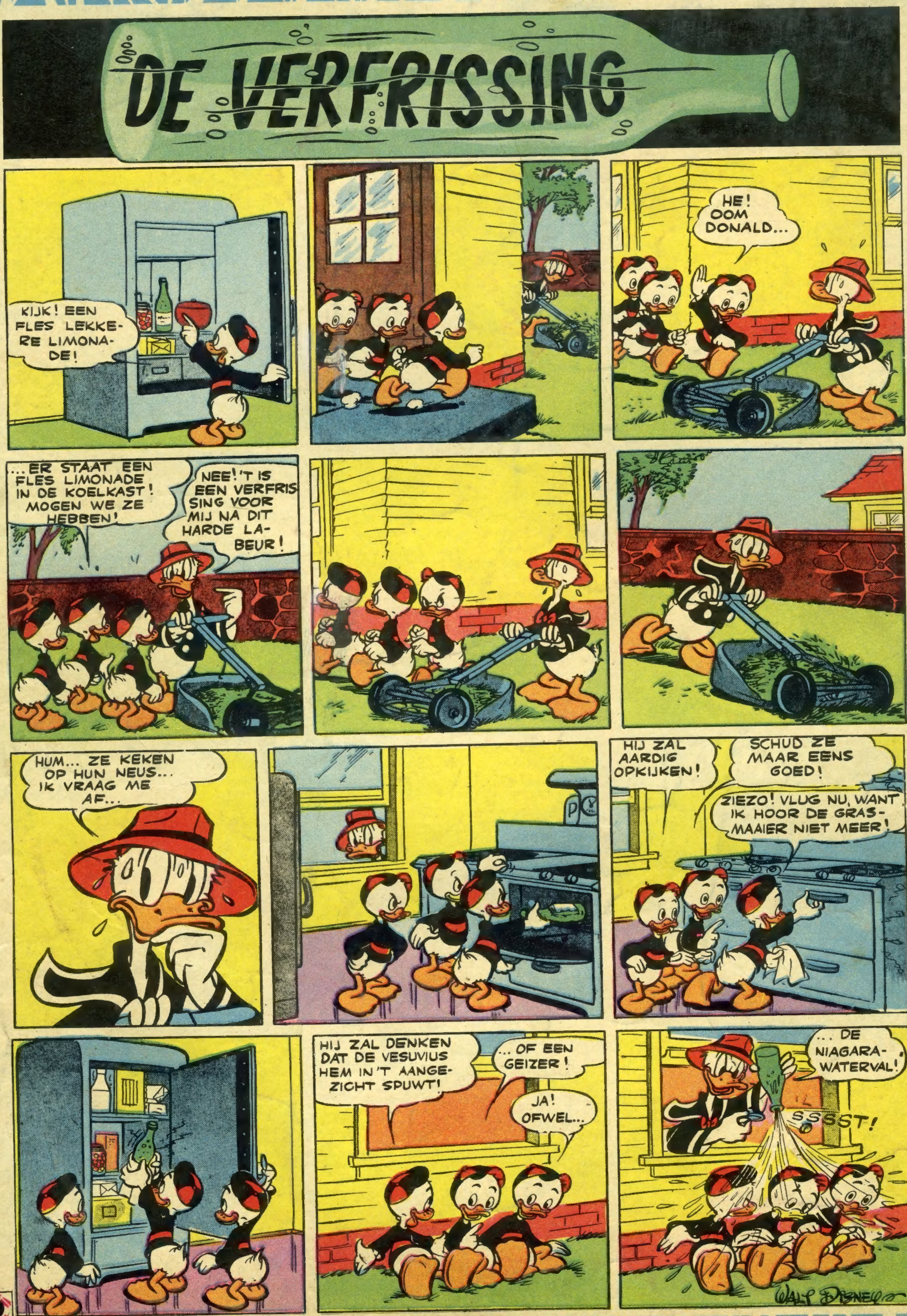

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.